

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplădi Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Corupție și „patriotism“.

(=). Un cas singuratic, ilustrând un sistem întreg. Acesta e cazul deputatului Pichler: ilustrează corupția ce în numele așa zisului „patriotism“ bântue între stăpânitorii unguri.

Nu-i vorbă: un om, fie și deputat, se stee sub acusa calumniei, — e la noi lucru de toate zilele. Dar' asta numai în țesă generală. Condițiile și lumina în care ni-se prezintă cazul lui Pichler, dau lucrului o însemnătate. O mare însemnătate.

Eroii casului sunt: un funcționar de stat și un deputat și ziarist opozant. Acesta din urmă a calumniat în chipul cel mai cutezat pe cel dintâi. Deja până aci, cazul e destul de interesant: într-un conflict și între doi bărbați ai vieții publice ungurești. Dar' ceea-ce dă remarcabila importanță a casului, nu-i faptul acesta, ci substratul procesului, care, deși nici unul dintre eroi nu-i Român, e românesc. Pentru-că, toată campania de calumnie și de prigonire, ce s'a pornit contra lui Mahr, e argumentată cu prietenia, ba chiar confrăția, ce ar exista între jude și... „agitatorii valahi“.

Trei momente se relevează ca mai de seamă și ca mai caracteristice în chestie: campania pe toată linia contra slujbaşului de stat, presupus prieten al... „agitatorilor valahi“; legăturile guvernului cu kossuthistul Pichler; în fine verdictul juraților.

Cine-i Pichler? Un deputat și ziarist kossuthist. De sigur însă, nu calitățile acestea l-au făcut atât de cunoscut, pe cum e azi. Ci acea urită afacere „de onoare“, ce avusese mai anul trecut, când se desvîlse în public, că Kossuth Ferencz l-a dat din slujba de administrator al unei foi pe motivul necinstei în administrarea banilor. Domnul deputat s'a mulțumit atunci cu o apărare foarte suspectă, ce l-a acordat, ca de grație, șeful sen politic, și cu nescari provocări la duel. Asemenea grave acuze însă, nu le prea poate înăbuși un scurt zăngănit de săbii încredințate ori câteva pucături de revolvere fără glonț. Nici șterge nu se pot cu formalități „cavaleresti“, ba nici chiar cu ceva... picături de sânge. Singur cuvântul legii e chemat a da satisfacție în casuri de acestea: satisfacție moralității publice, — nu persoanei! Pichler n'a recurs la lege; în urmare a devenit — cunoscut!...

Cine-i Mahr? Un jude cercual în Bozoviciu, om la toată întâmplarea mai puțin cunoscut ca Pichler, dar' cel puțin tot atât de cinstit! Nu-i deputat, nici

ziarist; dar' nici implicat n'a fost și nu-i în afaceri „delicate“ ca bună-oară cea menționată. Funcționar bun și foarte conștient, — așa l-au descris pe Mahr superiorii săi direcți: președintele de tribunal, procurorul și notarul public din Caransebeș. Convenia și convinge și cu Români, e drept. Dar' cum se și nu convingă, când mediul în care trăiește e întreg românesc și când Românii cu cari convine sunt toți oameni de omenie, cetățeni buni?

Ei, dar' nu-i destul azi unui slujbaş ungur să-și vadă de datorie. El are de împlinit o misiune mai mult „patriotică“. Să fie șovinist, cât se poate mai șovinist. Să apere „ideea de stat“ și pe ori-ce contrar al acesteia să-l prigonească până'n gaură de șerpe! Astfel de oameni vrea guvernul unguresc și toată suflarea ungurească — șovinistă.

Judele Mahr n'a putut fi așa. De aceea l-au calumniat, l-au prigonit, l-au batjocorit, l-au bânuit.

Procedura de dovedire a procesului a dovedit peste ori-ce îndoială neadevărul acuzelor ce s'au ridicat contra lui Mahr. Prigonitul jude nu s'a putut face vinovat de a conveni cu „agitatorii valahi“ pentru simplul cuvânt, că asemenea ființe nu există nicăiri, nici în țeară, nici afară de țeară. „Agitatorii valahi“ sunt numai spectrii ai Ungurilor, spectrii inventați de fantasia inferbentă și de conștiința vinovată a prigonitorilor unguri.

Dar' a mai vădit procesul și alte lucruri, acestea de o importanță senzațională. Înainte de toate ori-cine a putut vedea, că întreaga campania contra lui Mahr a fost o acțiune solidară a unor șovinisti, dușmani personali lui Mahr. O acțiune cu două tăisuri: de o parte compromiterea lui Mahr, ca prieten cu „agitatorii valahi“, de altă parte compromiterea elementului român dela Bozoviciu, ca dinamitar și revoluționar. O asemenea perfidă acțiune nu putea să nu fie cu toată căldura primită la guvern.

Ce alta documentează arătarea ce s'a dat contra lui Mahr la porunca sol-găverului și pe care notarii și matriculanții români au subscris-o de frică, ba unul a fasonat chiar, că n'a știut ce subscris? Ce alta explică rolul suspect al fișpanului Jakabffy, care ca martor meru vorbia de convenirile „confidențiale“ ce a avut în chestia asta cu primul-ministru Bánffy? Ce alta înseamnă a doua fașune agravantă pentru Mahr a fișpanului Jakabffy, fașune depusă noaptea târziu, pe la sfârșitul procesului?

Dar' mai senzațională, și totodată mai compromițătoare, e în tot procesul legătura ce evident a avut-o Pichler cu guvernul, special cu cabinetul lui Jeszenszky,

pentru a prigonii pe acel om, care n'a fost atât de „patriot“ să scoată dinamitarzi pe niște Români nevinovați, și care e atât de „trădător“, de e prieten cu amici ai lui Lucaci și cercetează casină românească.

Acusatul însuși a depus la tribunal, că „2/3 din articol nu sunt decât citate ad litteram din arătările soșite la ministrul de justiție și la tribunalul din Caransebeș!“ A mai spus Pichler: „articulul l-am scris în aceeași zi, când arătarea a sosit la preșidiul ministerial, pentru-că mie mi-au adus o copie fidelă aceia, cari țineau ca interes public publicarea articolului“. Și tot acusatul a mai pomenit de registrul ce ține preșidiul ministerial despre „agitatorii valahi“.

Cum a ajuns acusatul la toate astea? Prin fraudă evident că nu, nici prin indiscreția altora. Pentru-că asemenea casuri sigur le-ar fi semnalat cei competenți. Lucrul e deci clar: guvernul a fost complicele deputatului kossuthist. S'a aliat cu el, ca să calumnieze pe Români și să prigonească pe acel jude, care nu voia să fie pe placul lor, ci numai pe placul dreptății.

Cât pentru verdictul juraților, acesta sigur era de așteptat dela niște șovinisti.

Deși nevinovăția lui Mahr s'a dovedit necontestat în toate punctele de acuză, deși chiar președintele tribunalului a desmîșit acusa, că Mahr ar fi trăgănat investigația în chestia atentatului cu dinamită, — totuși jurații au fost unanimi să achite pe calumniator!

S'a dovedit astfel încă odată și cum nu se poate mai luminos s'a prezentat corupția profundă ce sub masca patriotismului a înfățișat toate cercurile șoviniste maghiare, guvernamentale ca și opoziționale. S'a mai dovedit, că toată corupția se propagă dela centru, dela guvern, și se susține cu toate măsurile în provincie. S'a dovedit în fine, că în Ungaria sunt achitați ori-ce calumniatori, numai să calumnieze naționalitățile și pe cei-ce nu vreau să fie și ei șovinisti!

Sibiu, 15 Februarie n.

Bánffy la Monarchul. Sâmbăta trecută, la 12 Febr. bar. Bánffy a fost primit în audiență de M. Sa Monarchul în Viena. Audiența aceasta a făcut cu atât mai mare surprindere, că se știa că pe ieri, Luni, avea să sosească în Budapesta M. Sa, unde putea să fie primit mai ușor.

Budapesti Hirlop face cu privire la aceasta o descoperire senzațională. Zice,

că audiența stă în legătură cu proiectul despre maghiarizarea numelor toponimice, a cărui sancționare întârzie în mod îngrijitor pentru guvern.

Acest proiect a fost așternut spre aprobare deodată cu alte două, cel despre provisoriu și cel despre relațiunea muncitorilor cu stăpânii lor. Ambele aceste din urmă au fost sancționate și publicate. Asemenea și proiectul despre contingentul de recruți, așternut mai târziu. Proiectul de maghiarizare însă nu!

Bánffy ar fi umblat să exopereze sancționarea. În aceeași cauză ar fi umblat la Viena și bar. Fejérvary, care în toate momentele critice face pe interpretul guvernului înaintea Monarchului.

Un consiliu comun de miniștri sub preșidiul Maiestății Sale, s'a ținut în Viena, la 11 Februarie n. Au luat parte: contele Goluchowski, min. de externe, Krighammer, min. comun de război și baronii Bánffy și Gautsch.

Censura preventivă. Socialismul țărănesc a reușit să ajungă și la cunoștința guvernului din Budapesta, care a fost foarte neplăcut surprins. A trebuit să se facă disordini, conflicte cu gendarmi și vîrsări de sânge pentru-ca să afle și guvernul, un lucru pe care alții de mult îl știau, și ale cărui erupții revoluționare inevitabile le-a prezis deja dl Iasa Tomici în broșura sa „Das Bauern proletariat in Ungarn“.

Norocul numai, că guvernul nostru se știa reculege în curând. El nu-și perd prezența de spirit. Asta face onoare mărilor lor.

Îadată-ce s'a auzit de conflictele din Saboleiu domniile cei mari s'au pus la sfat. S'a intrunit sindicatul liberal: Bar. Bánffy, ministrul de justiție, faimosul Jeszenszky, procurorul suprem Hammersberg și căpitanul poliției, Rudnay! Poftim consiliu în chestiunea socială! Și ei au sfătuit și hotărît. Asta a fost în 11 Febr. n. În 12 Febr. ministrul Darányi a anunțat în dietă hotărârile sindicatului, spunând, că guvernul a găsit modru de a păstra intactă libertatea presei garantată prin legile din 1848, și a împedeca totuși agitațiunea socialistă.

E un fel de rebus acest lucru, dar' și rețeta și pișcheria guvernului Bánffy a dat de nou dovezi de „talentele“ sale. „Rebus-ul“ lui Darányi l-a deslegat și deja în 14 Febr. s'a arătat practica lui. Ieri adevă au fost confiscate numeroși, tot de ieri, ai ziarelor socialiste Volkstimme și Weltfreiheit.

Cum? Foarte pe scurt. La postă s'a instituit un post de procuror. Când au venit ziarele la postă, în zori de zi, procurorul a defăcut pe cele socialiste, le-a cetit, a încri-

minat în grabă câte un articol; și a dat îndată acusa la tribunal; aci era instituit un juriu permanent și acela enunță confiscarea. Astfel toți numerii dela postă au fost confiscăți și cenzura preventivă a fost înțrodusă de nou sub altă formă, deși legea din 1848 zice expres, că „cercetarea preventivă s'a șters de veci“.

Așa știe Bánffy eluda legea și — rezolva chestiunea socialismului agrar. — Vom vedea ca ce succes?

Pericolul congruel. „Vaterland“, organul catolic din Viena zice despre proiectul lui Wlassics, privitor la salarisarea preoților următoarele:

„Cel mai îngrijitor moment al proiectului, pericolul pe o formă tuturor confesiunilor, este marea putere discreționară ce revine ministrului, care, firește, întotdeauna va fi un ministru de partid, ear' nu un adevărat ministru de culte“.

„Wiener Politische Nachrichten“. Dl Dr. Hans Kleser, cunoscutul publicist german care a vizitat în timpul din urmă de mai multe ori România a început să editeze dela 1 Iannarie încoace, la Viena, o corespondență săptămânală sub titlul Klesers Wiener Politische Nachrichten. Numărul prim cuprinde un articol în contra politicii de naționalități a conțelui Badenii, două articole despre România, (în chestiunea financiară și în chestia demisiunii domnului Al. Djuvara), etc. Corespondența are caracterul de „manuscrise tipărite“, și servă mai ales pentru informațiunea presei și a cercurilor politice străine.

Despre maghiarizarea numelor toponimice „W. P. N.“ scrie:

„Trebuie să iai la mână, zice pomenitul ziar, o hartă etnografică a Ungariei spre a înțelege întreaga brutalitate a acestei decisiuni parlamentare. În nici o carte didactică, pe nici un pili: de scrisoare, în nici o desbatere a v'r'nnui consiliu comunal, în nici o matriculă nu mai este permis ca orașul, localitatea, hotarul slovac, rutean, românesc, sârbesc sau german să fie numite cu vechiul lor name; Maghiarii vor inventa altele, noue. Teritorii naționale omogene, cum este cel românesc în Ungariu răsăriteană, cel german al Săsimiei din Transilvania, sau cel din Zips, Bănat și la hotarele apusene (austriace), cum este cel sârbesc la mează-zi, cel slovac și ruteneș la mează-noapte, în cari n'a existat nici-odată v'r'un Maghiar de baștină, unde nici un om nu vorbește și nu pricepe ungurește, — au să fie schimbate, și nomenclatura istorică, seculară, a localităților are să fie interzisă, întrebuințarea ei pedepsită!...“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Zola și Verne.

— Reflexiuni. —

II.

Am început aceste reflexiuni asupra a lor doi celebri romancierii francezi numai din prilejul ce-mi oferia coincidența procesului Zola cu aniversarea a 70-a a nașterii lui Verne. Era, nu-i vorbă, un motiv curat ziaristic, care mi-a inspirat subiectul, dar' văd cu satisfacție, că același subiect preocupă în aceeași direcțiune și în același timp — eărăși o coincidență! și pe alții. Astfel distinsul profesor dela seminarul din Sibiu, dl Dr. D. P. Barciuanu publică în numărul din urmă al „Foi Pedagogice“ o recenziune asupra „Castelului din Carpați“, făcând un foarte frumos cadru figurii lui Verne și prezentându-ne activitatea lui literară ca factor educativ. Chiar titlul sub care scria dl Dr. Barciuanu: „Din literatura școlară“ arăta o rotă importantă a romanelor lui Verne, notă care a scăpat atențiunii aproape tuturor recenzenților numărului, ce s'au rostit asupra „Castelului din Carpați“. Dl Dr. Barciuanu nu amitește în

recenziunea sa nimic de Zola, dar' poate — că nu mă înșel, dacă cred, că și la el s'a gândit, când a scris cuvintele acestea: „În tot cazul preferim a vedea în mâinile tinerimei și prin bibliotecile școlare și poporale cărți de cetit de cuprinsul „Castelului din Carpați“ decât traduceri de romane de colportagiu, sau romane de același fel în limbi străine, cari încep a se răsărind și priute tinerimea noastră“.

În același timp un alt profesor român, dl Aug. Paul, dela liceul din Bărlad pune alături, într'un ziar de acolo, „Germania“ de Zola și „Castelului“ de Verne, recensându-le sub titlul: „O carte bună, și o carte rea“...

Estă tot coincidențe, cari mă îndeamnă să dau o extensiune mai mare, decum intenționam, reflexiunilor mele.

Emil Zola s'a născut la 2 Aprilie 1840 în Paris. Mamă-sa, Emilia Aubert, a fost Franceză, tatăl seu însă Italian, din Veneția. Copilăria și-a petrecut-o în Aix, unde tatăl seu, care a murit în 1847, era inginer respectat. Numai la 1857 s'a refăcut în Paris, la școală. Încă pe vremea aceea a început a se ocupa cu literatura; a scris un fel de roman istoric: Orucada, și o piesă teatrală. La școală însă nu prea făcea isprăvă; la examenul de maturitate a „picat“, primind secundă tocmăi dela profesorul de literatură. Astfel, amărit,

a părăsit studiul, și de fapt n'are nici o pregătire academică, nici o „diplomă“, cum s'ar zice.

O viață amară a urmat pentru tânărul cu studiile neisprăvite. A trebuit să sufere și să flămânzească chiar foarte mult. „În decurs de doi ani — zice Maupassant despre el — mai mult răbdă, decât mânca și umbla prăpădit încoale și încoace, având zi de sărbătoare, când putea câștiga un franc“. În timpul acela umbla mai mult la muntele de pietate, decât la cărîină, ba a ajuns într-o vreme să nu poată eși o săptămână întreagă din casă, pentru-că toate vestimintele și-le puse zălog. Nu-i rămăsese decât o paplomă, cu care se învâlia și ziua și noaptea, și în pat și prin casă. O iarnă întreagă n'a trăit decât cu pâine și — oleiu.

Doi ani de zile a ținut traiul acesta de miserie. La 1861 a ajuns, prin protecție, în vestita librărie Hachette, unde împacheta cărțile, ce aveau să se expedieze, și lua 100 franci pe lună. Vestitul editor Hachette, recunoscându-i inteligența l'a trecut în scurt la o secție mai „spirituală“, în cea a inseratelor și reclamelor. Aci a avut prilej a cunoaște diferiți scriitori celebri, ca Taine, About, Prevost-Paradol, și a început a făceta partea comercială a literaturii: cum se fac contractele între scriitori și editor, cum se face reclama aparițiunilor nouă, etc. Tiner cu dispoziții literare de sigur s'a interesat viu de aceste afaceri, căci în orele libere însuși scria, versuri și prosă, și-și

făcea planuri cum ar pute ajunge la un câștig mai bun decât cel de 100 franci pe lună.

Într-o seară a și surprins pe Hachette ca un op: Comedie amoureuse. Ce e drept marele editor l'a respins manuscriptul, dar' l'a încurajat și a urmărit cu atențiune năsuințele lui. În curând a publicat o novelă (Sœur de pauvres) într-o foaie pentru copii, ce edita Hachette, și care l'a dispăcut acestuia — ca prea revoluționară.

La 24 Octomvrie 1864 apare primul seu volum Contes de Ninon, din care însă n'a profitat nimic. În 1865 începe a scrie în ziarele Petit Journal și Vie Parisienne. În Salut Public din Lyon publică o serie de articoli literari, în cari atacă toată lumea. Ești mai târziu în volum, el însuși își caracterizează acești articoli cu titlul: Mes haines (Urile mele). În același an publică al doilea volum de roman La Confession de Claude, care-i aduce cu un profit de bani. La 1866 ese dela Hachette, unde avansase la 200 franci pe lună, și s'a angajează cronicar literar la ziarul Evénement. El inventează o nouă rubrică literară, în care raportează despre cărțile cele nouă, înainte de a apărea, aduce știri despre scriitori, cum? și ce? lucră, cum au ajuns la cutare subiect? etc. Primul articol de felul acesta apare în 2 Februarie 1866, sub titlul: Despre cărțile de azi și cele de mâine. — Învențiuinea a plăcut, rubrica s'a dovedit interesantă, și în prima lună, Februarie, a câștigat

500 fr. l. Astfel ambiția literară și dorul de câștig crește paralel.

Proprietarul ziarului Evénement, Villemessant, își sisteează ziarul și întemeiază Le Figaro, celebrul ziar european de astăzi. Aci Zola scrie numai câțiva articoli. La 1867 nu mai e în redacție. Într'aceea mai publică un roman în revista Artiste, pe care-l scoate în volum, și câștigă o sumă frumoasă. Acest volum dă ansă la o polemie în Figaro. Se începe campania contra „literaturii putrede, corupte“ a lui Zola. În fruntea campaniei s'ă Urbach, dar' ea nu face decât — reclame scrierilor combătute, un lucru ce se întimplă adese-ori. Aci avea să se întample cu atât mai sigur, că după o fatală lege: nitimur in vetitum, supimusque negata. Mulțimea publicului mai de rînd voia să vadă însuși această literatură de putregaiu moral. Astfel se începe renumele lui Zola, și trecerea enormă a cărților lui. Scrise frumos, într'un stil colorat, lapidar, plastic și — picanț, ele gâdileau tocmăi slăbiciunile vascului sensualist și materialist, în care trăim. Și Zola avea destul talent ca să știe exploata în favorul seu — fie din ambițiune, ori dor de câștig nu împoartă — aceste slăbiciuni omenesti.

În 1867 el începe să publice în foiașorul Evénement, refăcut de nou, romanul Leino Ferat. Aboneații scandalizați de foilei protestează energie, retrimiți ziarului redacțiunea se vede silită să siste-

Din camera română.

— Chestiunea națională. —

Joia trecută, la 10 Februarie n. interpelează dlui deputat I. C. Grădișteanu a ajuns în sfârșit la ordinea zilei în camera română și a primit un răspuns din partea dlui președinte al consiliului și ministrului de externe.

Felul acestui răspuns arată însă că chestiunea nu s'a finalizat, din contră va fi tot mai complicată.

Eată cum s'a petrecut lucrul după rapoartele ziarelor din București:

Interpelează dlui Grădișteanu.

Ședința se deschide la orele 2.15. Preșidează dl Dim. Sturdza, președinte. Prezenți 135 domni deputați. După mai multe discuțiuni în chestiunea de regulament, se pune la ordinea zilei interpelearea dlui Grădișteanu în chestiunea națională.

Di I. C. Grădișteanu repetă textul interpelării sale și declară că se mulțumește a lua replica, în urma răspunsului dlui ministru de externe.

Răspunsul dlui prim-ministru.

Di Dim. Sturdza, răspunzând la întrebările de interpeleare, spune că guvernul președat de d-sa este posibil, pentru că are încrederea M. Sa Regelui și a parlamentului și pentru că, până acum, majoritatea s'a rostit pentru menținerea acestui guvern.

Dacă nu s'a făcut samsar cinstit în favoarea Românilor de peste munți, este că interpeleatorul a stat în preajma lui.

Spune apoi, că nu se poate face censură ziarelor străine și că nu poate fi făcut răspunzător de ce ar scrie un ziar american, bună-oară.

La Budapesta primul-ministru și ministru de externe n'a însoțit pe M. S. Regele pentru că era ocupat cu expediarea afacerilor curente în țeară.

Replica.

Di I. C. Grădișteanu constată că primul-ministru n'a răspuns la interpelearea d-sale, și și rezervă dreptul de a o reînvi sub altă formă.

Altă interpeleare.

Di Take Ionescu a adresat Joi dlui Dimitrie Sturdza, ministrul de externe, următoarea interpeleare:

Am onoare să interpelez pe dl ministru de externe asupra următoarelor puncte:

1. Cari sunt împrejurările, neted și lămurit arătate, cari l-au împedat pe d-sa de a se face samsar cinstit între Românii din Ungaria și guvernul unguresc.

2. Cum și în ce fel, dl Ioan Grădișteanu a stat în preajma d-sale și l-a împedat astfel în succesul operei acesteia de samsar cinstit?

3. Când și în ce mod a început d-sa încercările sale de a se face samsar cinstit, cari au fost demersurile făcute și când și în ce mod, aceste demersuri ale d-sale au fost zădărnice de dl Grădișteanu?

4. Ear' dacă nu a făcut d-sa nici un demers spre a se face samsar cinstit, cum de l-a împedat dl Grădișteanu?

5. Ear' dacă a făcut ceva demersuri, în ce au constatat acele demersuri?

7. Dacă în acest moment mai continuă, sau are să mai continue încercări de a

se face samsar cinstit între Românii din Ungaria și guvernul unguresc?

7. Dacă în fața nesuccesului sen de a se face samsar cinstit, mai crede că poate deține guvernul țerei?

Procesul Zola.

Sensationalul proces Zola se urmează cu aceeași violență și între aceleași demonstrații și turburări ale mulțimii. Sala tribunalului e pizită de numeroși polițiști, ear' ordinea pe stradele dela palatul justiției o susține și armata, nu numai poliția.

Ședința V. s'a început cu continuarea fasionarei generalului Pellieux, care desvoaltă o vorbire mai lungă, în care arată corectitatea procedurii în chestia Eszterházy și formulează acuzații la adresa colonelului Picquart, care n'a dovedit o purtare conformă datorințelor sale. Regretă, că n'a fost el ministru de război, pentru că atunci în chestia Eszterházy ar fi lăsat desbatere publică, pentru că toată lumea s'ar convingă deservit de nevinovăția acusatului.

Răspingând nesăbuitele bănueli și acuzații ce se aruncă asupra armatei, Pellieux zice: „Se poate spune, că pe când oficerii și-au versat sângele pe câmpul de luptă, ear' alții cine știe unde au fost...”

Generalul nu și poate sfârși fraza, pentru că imediat un sgomot enorm se produce în sală la auzul acestei aluzii la adresa lui Zola. Linștindu-se sgomotul, Pellieux își urmează vorbirea, dar' nu mai completează trasa aceea.

Zola se ridică și foarte agitat se adresează generalului:

„Intreb pe dl general, oare patria nu se poate servi în diferite chipuri. Di general a secerat glorie, dar' am și eu gloria mea. Aceasta stă în activitatea mea literară, prin care am răspândit limba franceză în toată lumea. Și eu am contribuit la gloria Francei!”

Pellieux: La astea nu răspund nimic!

Apărătorul Labori adresează lui Pellieux mai multe întrebări, la cari acesta sau deneagă răspunsul sau răspunde scurt, fără a precisa.

Fasionarea lui Pellieux se termină între scene violente ce s'au iscat între Labori și president.

După ce generalul Gonze e earăși ascultat pe vreme mai scurtă, urmează că maritor colonelul Picquart. Fasionile lui nu s'atât de sensaționale, pe cât se promiteau. Desfășură pe larg cum s'a inițiat în chestia Eszterházy și susține, că acesta e trădătorul, ear' nu Dreyfus.

Labori îi adresează dese întrebări. Cu acestea ședința se gată.

După ședința o demonstrație violentă s'a făcut în fața palatului justiției. Un advocat a fost bătut până la sânge.

Seara pe la 6 o ceată de demonstrații au sput pe Boulevard de Sevastopol vitrinele unei prăvălii cu firma Lévy et Dreyfus. A apărut imediat la fața locului poliția, în frunte cu însuși prefectul ei. În clipa când demonstrații au pătuns în prăvălie, cineva dintr'un tramvai a puscat asupra-le, dar' n'a nimerit.

La începutul ședința VI., erau serioase temeri, că se vor face turburări violente, de aceea cu bună vreme înainte s'au luat severe măsuri preventive. În jurul pala-

Și-au urmat și celelalte, încă vre-o 8 volume, până-ce s'a încheiat seria.

Zola și-a făcut renume, bani și a întemeiat o nouă școală. Adevărat că la 1887, câțiva din discipolii sei, Roany, Bonnetain, etc., vre-o 5, l-au părăsit printr'o declarație publicată în „Figaro”. Dar' ce-i mai păsa lui de critici, de discipoli, ori de dușmani? El și-a făcut parale. Din băiatul sărac, care a trăit o eamnă întreagă cu pâine și oleu, azi a ajuns mare boier.

După sgomotul și iritația procesului seu pentru Dreyfus el se va reînțoarce obosit, dar' poate și mai bogat, în Medan, unde în mijlocul unei mari moșii are un admirabil castel.

„Din fereastră castelului — cum scrie Maupassant — poate privi în depărtare peste câmpie, pe care numai calea ferată o separează de grădina lui, apoi peste Seine, ritul ce curge încet spre Triel, peste satele mărunte, cari resar alburii de pe dealurile pu-duroase. Câte-odată, după dejun, el se duce până la riu și cu luntrea sa „Nana” trece pe insula, care de mult e proprietatea lui!”

În pavilionul de pe insulă, unde se retrage, va pute să se examineze, dacă va avea tăria și liniștea de a și examina conștiința sa, așa cum analizează miseriile altora.

tului justiției se aflau patru companii de gardiști republicani și o jumătate companie de cavalerie. În străzile învecinate încă se aflau gardiști călări.

La gară o mulțime enormă de oameni au primit cu entusiasm pe șefii mișcării antisemite în Algeria, Régis și Pradehl, veniți să iee parte la un monstros meeting ce s'a ținut Duminecă.

Zola și Picquart sosind la ședință, au fost primiți cu strigate batjocritoare și vrăsmășești.

Picquart își urmează fasionarea. În cursul fasioniei, lucrul ajunge la un conflict între Picquart și colonelul Henry, care-i zice celui dintâiu minciinos. În sală se face sgomot. Picquart își termină fasionarea într'o agitație mare.

Martorul următor e advocatul Demange, fost apărător al lui Dreyfus. Rostește o lungă și excelentă vorbire, pledând cu multă finețe pentru cauza lui Dreyfus, deși presidentul îi opriese special să atingă chestia asta.

După el fasionează deputatul Jaurés, șeful socialiștilor. Ține cu mare vervă un discurs splendid, dar' mai mult politic, atacând guvernul pentru slăbiciunea lui. Din sală i-se strigă: „La camera!” „La camera se vorbește așa, nu aici!”

Mai e ascultat grafologul Bertillon, care declară că bordereau-ul l'a scris Dreyfus. Cu acestea ședința se încheie.

Când Zola a apărut în stradă, mulțimea s'a datat la turburări violente. Cu strigate de „Piară Zola!” „În apă cu el!” „Piară trădătorul!” — oamenii i-au înconjurat trăsura, voindeș pună mâna pe el. S'a încins o pârulală înversunată. Catastrofa părea inevitabilă, când au apărut gardiștii călări, cari au risipit pe turburători.

Încă un proces! Ministrul de război Billot a făcut arătare contra advocatului Billot, care la palatul justiției a ofensat armata.

În vederea unor demonstrații violente ce s'ar prepara, garnisoana Parisului s'a înțarit cu trupe din Versailles.

Trei-Sfinți în Blaj.

— Raport special. —

Blaj, 12 Febr. n.

Ziua de Trei-Sfinți — patronii școlilor din Blaj — a fost și în anul acesta ca în toți anii sărbătat de către tinerimea studiosă de aici cu solemnitate deosebită.

Programa sărbărilor a fost următoarea:

1. La 9 ore dimineața: liturgie solemnă în biserica catedrală.

2. După sfânta liturgie a urmat în sala de gimnastică sfântărea steagului, dăruit gimnasiului de dl Georgiu Vancea.

3. Ședința festivă aranjată de membrii societății de lectură a tinerimii studiosă dela gimnasiul din Blaj, cu următoarele puncte:

a) „Marșul steagului”, de I. Murășan, execut de orchestra gimnasiului;

b) „Trei-Sfinți”, disertațiune cetită de C. Ordace, stud. în cl. VIII;

c) „Finale”, din opera Hugenoții, cor cu acompaniamente de orchestra;

d) „Moartea lui Decebal”, de I. Nenițescu, decl. de R. Sacoșan, st. cl. VIII;

e) „Bucuri”, de Br. Eötvös; József, decl. de R. Sacoșan st. cl. VIII;

f) „Der Glockenguss zu Breslau”, von K. Müller, decl. de L. Domide cl. VII;

g) „Pasăre nevinovată”, „Hora” cântate de orchestra gimnasiului;

h) „Lăsa continentiae”, auctore Horatio, decl. de O. Pop, cl. VIII;

i) „Omilia sfântului Basiliu Marele”, predată în l. greacă de I. Câmpian, cl. VI;

j) „Picurar'lu dela Pind”, poesie macedo-română, de P. Vulcan, decl. de A. Radu, cl. VIII.

Liturgia a fost celebrată de către corpul profesoral în frunte cu directorul gimnasiului. — După sfârșitul sf. liturghii spațioasa sală de gimnastică s'a umplut de lume.

Frumosul steag de mătăș roșie împremuit de ciucuri aurii, dăruit gimnasiului de către dl George Vancea, a fost sfințit de veteranul profesor dl Ioan German, care după sfârșitul ceremoniei, a mulțumit în calde cuvinte marimimosului donator.

Toate punctele din program au fost perfect executate.

Disertația studentului C. Ordace VIII. cl. — „Trei sfinți” — a fost cu pricepere și diligență lucrată.

Declamările deasemenea au fost succese.

A făcut însă rea impresie poesia ungurească „Bucuri”, patriotico-șovinistă până la extrem. Dacă chiar sunt siliți (?) după-cum zic, cei competenți a lua cu prilejul sărbărilor

școlare în program și poesii ungurești — s'ar fi putut alege și alta — nu chiar o atare poesie șovinistă.

Dintre declamări, cea mai bună impresie a făcut-o poesia macedo-română „Picurar'lu dela Pind”. Predată cu pricepere de către A. Radu cl. VIII. Își venia s'o tot ascultă — și și cădea atât de bine, că auzi răsunând aici în Blaj, dialectul drăguț al depărtărilor nostri frați macedoneni. A fost o fericită idee de a pune acest punct în program.

Cu deosebire mi-am remarcat o strofă de toată frumuseța și ca formă și ca sentiment național.

„Urbare șmoarte așelor
Ți vrură că s'nă cheară!
Tri mar'le a nostru viitor
Mulți amirazi lumtar'...”

La tot cazul, că mai bine s'a produs orchestra și corul, conduse de harnicul profesor Iacob Murășan.

Orchestra a fost la înălțime, asemenea și corul, cu deosebire la punctul „Finale” din opera Hugenoții. Aici în adevăr am admirat precisiunea în executare și dexteritatea profesorului, care a știut atât de perfect disciplina și instrua niște băieți. Dauă numai, că s'a simțit lipsa de tenoriști — o urmare firească aceasta, — căci coriștii dlui Murășan sunt toți încă numai niște copii a căror voce este în formațiune.

La această frumoasă sărbătoare a luat parte inteligența din Blaj în frunte cu Metropoliul, precum și tinerimea studiosă dela toate institutele.

Publicul s'a depărtat încântat și mulțumit de această frumoasă festivitate.

Elmar.

CRONICĂ

Sibiu, 15 Febr. n. 1898.

„Căldarul Poporului” pe 1898 deș tipărit în 6000 de exemplare, abia se mai află la „Tipografia” în câteva exemplare. Cine vrea să-l aibă deci, se se grăbească a-l cumpăra.

Un schimb de visite prietenești — serie „Timpul” — a avut loc zilele trecute între oficerii nostri din Ploiești și oficerii armatei comune austro-ungare din Brașov.

Acum o lună oficerii din Brașov au invitat la un bal pe oficerii români ai garnisoanei din Ploiești, cari s'au grăbit a primi invitațiunea plecând în mare număr la Brașov.

Oficerii români din Ploiești, ținând se de revanșa colegilor lor austro-ungari din Brașov, au invitat pe oficerii brașoveni la balul Crucii-Roșii, care a avut loc Mercuri seara în sala dela Grand Hotel din Ploiești. Oficerii români au tratat la mod splendid pe colegii lor din Brașov, cari veniseră să asiste la număr de 12.

Joi, o parte din oficerii din Brașov au venit în capitală, pentru a visita diferitele instituțiuni militare, ear' ieri s'au întors la Brașov.

Hymen. D-șoara Aurelia Mircea și dl Victor Vasdră, teolog abs., anunță cununia lor, care se va sărbă în 24 a l. c., în biserica gr.-cat. din Corond.

Neecrolog. Subscrierii cu inima frântă de durere aduc la cunoștința tuturor, că prea iubitul lor fiu și frate Emil L. Muntean, medicinist în anul al IV-lea la universitatea din Cluj, după un morb greu și îndelungat, împărțit cu sf. Taine, în 13 Febr. n., la 5 ore dimineața, în anul al 22 al etăței, — și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale scumpului răposat s'au așezat spre vecinică odihnă luni, în 14 l. c., la 3 ore d. a. în cimitirul comun. Rugați-vă pentru el! Blaj, în 13 Februarie 1898. George Muntean, director și prof. preparadial cu soția sa Rosa n. Bugner, ca părinți; Semproniu, rigorosant în drept, Eugeniu, teolog, Elena, ca frați.

Vasilii Moga de Chiher, protopretor în pensiuie, după o viață laborioasă dedicată binelui comun, și-a terminat cursul zilelor în 12 Februarie a. c., în anul 68 al etăței și 38 al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale neuitatului defunct s'au depus spre odihna de veci în cimitirul gr.-cat. din Zaul-de-câmpie în 14 l. c., 2 ore p. m. Cu profundă durere aduc aceasta la cunoștința tuturor amicilor și cunoșcutilor în numele lor și a conșagenilor. Zaul-de-câmpie, la 12 Februarie 1898. Teodor Moga, George Moga, ca fii; Alexandrina Șandor de Wist, ca noră. Maria Moga, n. Vlăsia, ca soție.

Familia regretatului student universitar Ioan A. Macaveiu, ne trimite următorul anunț funebrel: Neconsolați! Alexandru A. Macaveiu, Maria A. Macaveiu măritată David, Eugenia A. Macaveiu măritată Dr. St. C. Pop, ca frate și surori, Samuil David, Dr. St. C. Pop, ca cumnați, Samira Macaveiu, bunică, Maria Danciu, Tereșia, Nicolae, Ioan, Petru, Maria, Alexandru și Elena Macaveiu, ca unchi și mătuși, Ionel, David și Anița C. Pop, ca nepot și nepoată, au durerea să vă anunțe trecerea din viață a prea iubitului lor frate, cumnat, nepot și unchiu Ioan A. Macaveiu, student universitar, în etate de 19 ani, după lungi și grele suferințe, împărțit fiind cu sântele taine ale muribunzilor. Înmemntarea scumpului defunct s'a făcut după rital gr.-cat. Vineri,

dela capela cimitirului superior orașeneș din Arad, la orele 3 p. m. Rugați-vă pentru dînsul! Arad, 9 Februarie n. 1898.

— Direcțiunea institutului de credit și economii „Vlădeasa” în B.-Huedin, cu adâncă durere aduce la cunoștință, că mult meritatul membru în direcțiune și membru fondator, stimulat domn Dr. Aurel Mărincașiu, avocat și jurisconsultul institutului, astăzi la 2 dngă amezai a adormit în Domnul în al 37-lea an al laborioasei sale vieți. Rămășițele pământești ale mult regretatului defunct s'au așezat spre eternă odihnă Marți, în 8 Februarie a. c. stil n., la ora 1 p. m., după rital greco-catolic român, în cimitirul din Secuiev, unde s'a dus pentru recreare. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvântată! B.-Huedin, 5 Februarie n. 1898.

† Conte Kálnoky, fostul ministru de externe al monarhiei, a răposat ieri la Brinn, în castelul seu.

Asasinul lui Stambuloff. Epoca din București scrie, că următorul ordin telegrafic a fost expedit de ministrul de interne tuturor prefecților de județ din România:

Adevăratul asasin al lui Stambuloff se numește Halia Sulia Myhai. E în vîrstă de 31 ani, la față oacheș, statură mijlocie, părul cărunt, pieptul puternic și dezvoltat; are o cicatrice la mîna dreaptă și la umăr. Faceți cuvenitele cercetări pentru descoperirea lui și comunicați imediat rezultatul cercetărilor. Trimiteți de urgență ministrului o statistică nominativă de supuși sîrbi și bulgari, aflaători în județul d-voastre, indicând și profesia fiecăruia. Ministru de interne: M. Pherchyde.

Statua lui Napoleon III. în România. Marea sărbătoare națională a unirei principatelor române a fost sărbătat de societatea profesorilor secundari din București în chip solemn la Atenen. S'a făcut mai întâiu o dare de seamă asupra activității societății profesorilor secundari, apoi di Speranță a făcut o scurtă biografie a lui George Chișu și în urmă dl Georgiu, profesor de istorie, a făcut o foarte frumoasă privire asupra istoriei noastre trecute până la unirea principatelor. D-sa a citit o telegramă ce corpul profesoral din România a trimis împărătesei Eugenia, în care între altele spune, că profesorii din România au luat inițiativa ridicării unui monument lui Napoleon III. întru amintirea și spre recunoștință pentru sprijinul puternic ce a dat la unirea principatelor.

După dl Georgian a luat cuvîntul și dl Nicolae Ionescu, care printr'o splendidă cuvîntare a fermecat auditorul, timp de o jumătate de oră. Au asistat, afară de profesori și elevi, dl Haret, ministrul instrucțiunii publice, d-nii Aureliu, Eazaru, Poenunbaru, numeroși profesori din București și delegați din provincii, precum și un număr public școlăresc.

Seara a avut loc o cină comună la care au luat parte di Nicolae Ionescu, fostul profesor universitar și mai mulți profesori secundari din București și județe. Di Haret s'a scusat printr'o scrisoare că nu poate lua parte. S'au ridicat mai multe toast. Primul a fost ridicat de dl T. Speranță pentru M. S. Regele și familia regală; după aceea di Bărdănescu a ridicat un toast pentru dl Haret, ministrul instrucțiunii publice; di Mișescu pentru dl Nicolae Ionescu; di Cosdărescu pentru fostii profesori. A răspuns dl Nicolae Ionescu printr'o frumoasă cuvîntare, care a fost o interesantă lecție de istorie, asupra evenimentelor cari au precedat unirea principatelor. Di Nicolae Ionescu a arătat apoi rolul profesorilor în mișcarea națională și i-a încurajat a pregăti pe copii să fie demni urmași ai vitejilor strămoși. Au mai toastat și alți câțiva din participanți.

Știri mîrunte. La Eger s'a sinucis, din cauze necunoscute, un preot catolic, Kuntz Sándor.

— În Zdienciz (Rusia-polonă) o galerie a unei sinagoge, plină de lume, s'a rupt, căzînd peste publicul de jos; 20 de oameni omorîți, mulți răniți.

— În Bombay ciuma a pustiit sîptămîna trecută 1113 oameni!

— Tribunalul din Craiova a osăndit la moarte pe un lucrător, Lelek care și-a ucis mișelește doi tovarăși, jefuindu-i.

— În Pittsburg a pustiit un incendiu grozav; 2000 de butoașe de whisky au expodat; mulți morți.

— La universitatea din Budapesta a fost pensionat veteranul profesor Kerék-gyártó A-pád, odinioară... Wagner!

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

„OLTEANA“,
CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN VIȘTEA-INFERIOARĂ.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Olteana“, societate pe acțiuni în Viștea-inferioară, se invită la a

IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Viștea-inferioară la 14 Martie st. n. 1898, înainte de amiază la 9 ore, în localitatea școlii comunale.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Deschiderea ședinței și raportul direcțiunii despre gestiunea societății pe anul 1897.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Presentarea bilanțului încheiat cu 31 Decembrie 1897.
4. Propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere referitoare la împărțirea venitului curat.
5. Publicarea și statorirea regulamentului de cassă.
6. Propunerea direcțiunii pentru ameliorarea lefelor funcționarilor.
7. Alegerea comitetului de supraveghere pe 3 ani (§. 38 din statute).
8. Alte propuneri.

Acei domni acționari, cari sau în persoană sau prin plenipotențiari voesc a lua parte la adunare se fac atenți a depune — conform §-lui 17 din statute — acțiunile scrise pe numele lor, precum și actele de plenipotență înainte de deschiderea adunării la cassa societății pe lângă revers.

[542] 1—1

Direcțiunea.

Contul bilanțului cu 31 Dec. 1897.

Active.	cu 31 Dec. 1897.		Pasive.	
Cambii escomptate	fl.	69866.58	Capital social	fl. 20000.—
Mobiliar	fl.	401.23	Depuneri spre fructificare	28478.53
după amortisare			Fondul de rezervă	4277.06
de 10%	n	40.12	Fondul de binefaceri	116.19
	n	361.11	Reescompt	14121.05
Diverse	n	5.—	Dividende și tantieme nerid.	21.19
Cassa în numerar	n	1198.88	Interese transis. anticip.	527.11
	70926	57	Profit transpus din	
			anul 1896 . . . fl.	63.71
			Profit curat . . . n	3321.73
				3885 44
			70926	57
	70926	57		70926 57

Contul profitului și perderilor cu 31 Dec. 1897.

Eșite.		cu 31 Dec. 1897.		Venite.	
Inter. la depunerile spre fruct. fl.	1159.95			Interese de escompt n	4925.28
Spese de birou n	101.95			Provisiuni n	1059.15
Dare				Venit transpus din 1896 . . n	63.71
a) dare directă . fl.	355.34				6048 14
b) dare comitatensă n	52.12				
c) dare după interesele depunerilor n	75.54 n				
	463.—				
Salare n	500.—				
Marce de prezență n	397.68				
Amortisare din mobiliar . n	40.12				
Venit curat n	3885.44	6048	14		
		6048	14		

Viștea-inferioară, în 31 Decembrie 1897.

Nicolae Borza m. p., George Borzea m. p., Ioan Oana m. p.,
cassar. președintele direcțiunii. contabil.

Membrii în direcțiune:

Petru Lăluțu m. p. Moise Bărsu m. p. Pavel Monea m. p. Dionise Stanciu m. p.
Ioan Șandru m. p. Dumitru Borzea m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat contul bilanțului precum și contul profitului și perderilor present și am aflat toate pozițiunile lui în deplină consonanță cu registrele respective.

Viștea-inferioară, în 6 Februarie 1898.

Dr. Nicolae Șierbanu m. p., Ioan Căndea m. p. Ioan Banciu m. p.
președinte. Ioan Dejănariu m. p. Nicolae Clonța m. p.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de contabil la institutul de credit și economii „Steana“, societate pe acțiuni în Petrovoselo (com. Torontal) prin aceasta se deschide concurs cu termenul de 24 Februarie 1898.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și trimită rugărilor lor subsemnatei direcțiuni, alăturând și documentele prin care se arete că posed calificarea și praxa îndestulătoare pentru a pute conduce independent întreaga contabilitatea institutului.

Salariul anual e fixat cu 500 fl. v. a., la care se mai adaugă eventual cuartir liber și alte venit.

Postul este de a se ocupa cu 1 Martie a. e.

[541] 1—2

Direcțiunea.

Prețuri reduse

pentru

Sesonul de teatru și bal.

Essence Vera-Violetta de Roget-Gallet 1 fl. 90 cr.
„Violette ambrée de „ „ 2 „ 70 „
Extract de ghiocci de Gustav Lohse 1 „ — „
„Violettes d'Abbazia de H. Kiehlkauser 1 „ 05 „
Poudre-Leichner, mare 60, mic 40 cr.
„Velontine de Ch. Fay . . . 1 „ 60 „

și tot felul de săpun de toaletă, pomăzi de buze, periute de dinți etc., în calitate recunoscută bună pe prețuri uimitoare de ieftine. [329] 6—6

Wiener Rasir-, Frisir- und Parfumerie-Salon
Franz M. Nikesch,
Hermannstadt (Bretterpromenade).

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar pute numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istoriei-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

A apărut la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.
Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Vestite Sămēnturi de flori și legumi ale lui

Mauthner

în
pachete închise, legal garantate
cu marca de apărare împotroutolată

„Ursul“

se pot căpeta în toate
băcăniile și ferăriile
mai mari. [377] 8—17

NB. Numai pentru pachetele închise, provăzute cu figura ursului și signate cu numele **Mauthner**, cum arată figura alăturată, ia firma **Edmund Mauthner** în Budapesta, strada **Andrássy 23**, garanție deplină pentru sēmēnturi proaspete și veritabile.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografia“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povește din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Văncu. — Ioan Orașă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteneii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungu ului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Fules Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: *Ioșif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger*. — Economie: „Despre dări și termene“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povețe“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciarile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesco“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Ioșif Marschall,

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.